

NOC MUZEÓW
19 MAJA 2007 NA ZAMKU W JANOWCU

Rytm życia

Te słowa stanowią ośnowę, wokół której przeplatają się, mniej lub bardziej swobodnie, różnorodne skojarzenia.

Rytm – porządkuje, wydziela poszczególne sekwencje, lub też spina na nowo. Daje wiele możliwości, pobudza, przemienia, zanika...

Rytm odnosi nas do poszczególnych etapów życia: narodzin, młodości, okresu dojrzałości, starości. Możemy zastanowić się nad tempem życia i problemem jego zgodności z rytmem natury. Już w momencie narodzin naszej kultury filozofowie uznali ruch, więc również i rytm, jako wyznacznik życia. Pory roku - to naturalne odzwierciedlenie rytmu. Natura odradza się, kwitnie, następnie przeobraża się i obumiera, by znów zatoczyć krąg w przyszłym roku. Podobnie sytuacja wygląda z porami dnia – za dnia tempo, mimo swojej zmienności, jest wysokie, natomiast noc, to czas uspokojenia, wyciszenia. Tu szczególnie odczytać można wydarzenie, jakim jest Noc Muzeów, która w pewnym stopniu przeciwstawia się naturalnemu porządkowi rzeczy, tworząc swoisty rytm kultury, od wieków stojącej w opozycji do natury. To wydarzenie artystyczne to opowieść o życiu, wielki utwór, w którym każdy z członów będzie grał solo, a wszystkie elementy razem zmienią codzienny rytm życia każdego z uczestników janowieckiej Nocy Muzeów.

Zachęta w Janowcu

Lubelskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych zainaugurowało swoją działalność jesienią 2005 roku. Wpisując się w ramy prowadzonego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego programu „Znaki czasu”, Towarzystwo pragnie tworzyć płaszczyznę spotkań artystów z publicznością, promując ambitne przejawy sztuki współczesnej, ukazując zarazem jej społeczny kontekst.

Jednym z istotnych elementów ministerialnego projektu jest tworzenie lokalnych kolekcji sztuki. Wykorzystując tę szansę lubelska Zachęta sukcesywnie buduje regionalną Kolekcję sztuki współczesnej, gromadząc prace artystów, którzy wyraźnie zaznaczyli swój udział w historii lubelskiego życia artystycznego, a jednocześnie uczestniczą, a często inspirują, przemiany na ogólnopolskiej scenie artystycznej. Kolekcja w sposób przekonujący próbuje pokazać najciekawsze tendencje w sztuce ostatniego półwiecza, które w kolejnych dekadach były kontynuowane, ale także twórczo przekształcane. Wśród problemów, które lubelska Kolekcja akcentuje, znajdują się artystyczne próby prze-

1. MIROSŁAW BAŁKA, 220 x 35 x 25, 1998, metal/siatka, 220 cm x 35 cm x 26 cm
fot. Andrzej Koziara

2. JERZY BEREŚ, WALEC OSAĐU, 1994, drewno, juta, kamień, 220x220 cm,
fot. Andrzej Koziara

kroczenia autonomii obrazu, inicjowane w środowisku lubelskim tzw. malarstwem strukturalnym w latach 50. oraz konceptualne poszukiwania w obszarze nowych mediów.

Propagowanie sztuki współczesnej nie ogranicza się jednak do gromadzenia prac artystów. Lubelska Zachęta ma ambicję kształtowania aktywnego środowiska twórców i odbiorców. Stąd w jej programie znajdują się spotkania z artystami, prowadzenie działań edukacyjnych, organizowanie debat nad kondycją kultury w naszym regionie. Jednocześnie nie posiadając stałej siedziby wystawienniczej, Zachęta poszukuje dla własnej kolekcji coraz innych, ciekawych przestrzeni, a także odbiorców, którzy oczekują spotkań ze sztuką nie tylko w kontekście muzealnym, ale również plenerowym, a także powiązanych z wymiarem historycznym.

Prezentacja Kolekcji lubelskiej Zachęty w Janowcu wpisuje się w projekt poszukiwania dla sztuki nowoczesnej przestrzeni innej niż konwencjonalny biały sześcian galerii czy sali wystawowej. Historyczna przestrzeń Zamku w Janowcu oferuje wnętrza urozmaicone zaułkami, wnękami, otoczone chropowatą fakturą murów. Ten swoisty archeologiczny wymiar miejsca pozwala także w pracach artystów współczesnych dostrzec nowe aspekty, odnaleźć w nich rytm, puls, oznaki przemiany oraz zniszczenia.

Wybrane prace z lubelskiej Kolekcji, umieszczone w różnych punktach Zamku, na różny sposób przywołują ideę czasu, zmieniając właściwości statycznego wizualnego obiektu. W problematykę wystawy wprowadza praca Dieta Saylora. Barwne fotografie przedstawiające

zniszczone mury budynków włoskiej prowincji zostały przez artystę nieznacznie przekształcone. Kadry wyobrażające ekspansję natury, zmieniającą wyraz historycznych budowli, zostały oznaczone przez artystę drobnymi geometrycznymi formami. Ten niespodziewany detal tworzy zagadkową korespondencję między architektonicznymi formami ukazującymi proces zniszczenia a obiektywem aparatu, nadającym rzeczywistości nowy, trwały, statyczny charakter.

Odniesienie sztuki do rytmu przyrody, jej wzrostu, wegetacji i zaniku, od lat interesuje Teresę Murak. W serii prac Ścierki wizytka artystka zatopiła zniszczony, płócienny materiał, pokryty układem zacieków, pofałdowań, przebarwień w pleksiglasowych kasetonach. W ten sposób postępujący proces zniszczenia artystka zatrzymała, nadając obiektom malowniczy, dekoracyjny charakter, ukazując tym samym nietrwały materiał w połowie drogi między fizycznym zanikiem a artystycznym utrwaleniem.

JAN ŚWIDZIŃSKI, GESTY, 2002, fotografia, druk cyfrowy, 11 x 39 cm x 60 cm

Temat wizualizacji czasu staje się także problemem malarskim, pobudza refleksję nad możliwością przedstawienia świata, prowadzi oko w pierwotny stan skupienia materii i energii. W tej tradycji malarstwa abstrakcyjnego mieszczą się prace Mikołaja Smoczyńskiego i Urszuli Ślusarczyk. W różny sposób traktując płaszczyznę obrazu, jako jednolitą - scaloną lub zawierającą wertykalne podziały, artyści ukazują proces malowania jako subtelny, migotliwy proces różnicowania barwy, faktury, płaszczyzny – sytuując obraz pomiędzy przestrzenią realną (obraz jako obiekt), a mityczną, w której gest artysty uczestniczy w procesie nadawania kształtów pierwotnej, nieuporządkowanej materii.

Umieszczone w pobliżu siebie prace Jerzego Beresia oraz Mirosława Bałki tworzą swoisty kontrapunkt. Z jednej bowiem strony, naturalne, surowe tworzywa takie jak drewno, płótno tworzą quasi-funkcjonalną konstrukcję, ironicznie nawiązując do awangardowych utopii „nowego wspaniałego świata”, zrywającego z przypadkowością natury. Z drugiej zaś, wyizolowana, wertykalna, spętana drucianą siatką, forma, odnosząc się do obszaru seryjnej, przemysłowej produkcji, przybiera cechy antropomorficzne - pokryta rdzą traci wymiar wcześniejszego funkcjonalizmu, kierując refleksję odbiorcy ku egzystencjalnemu wymiarowi przemijania, ukazanemu poprzez materialny proces korozji.

W innej poetyce artystycznej mieszczą się prace artystów działających w tzw. „nowych mediach”. Dominik Lejman w swojej twórczości wypracował oryginalną formułę powiązania tradycyjnych technik malarskich ze współczesnymi technikami medialnymi. Efektem tych dążeń są komponowane przez artystę tzw. wideofreski.

DOMINIK LEJMAN, MARATON NOWOJORSKI, 2003, video DVD, czas trwania: 44 min. 32 s.

Do nich należy również praca Maraton (2003), film pokazujący zwielowrotniony obraz biegnącego tłumu wpisany w geometryczny obrys. Artysta konfrontuje motyw idealnej formy rozety z pulsującym rytmem wielobarwnego ornamentu, podporządkowując sylwety pojedynczych uczestników kosmicznym prawdom energii, witalności.

Inaczej wizerunek jednostki interpretuje Jan Świdziński w zarejestrowanym performancie Gesty. W ciszy, przed kamerą, w neutralnym otoczeniu, artysta wykonuje gesty, ruchy, które zdają się być nośnikiem ekspresji, środkiem komunikacji. Powtarzane, rytmiczne są jednak nieme, abstrakcyjne. Pozbawione sytuacyjnego kontekstu, zachowują swoją nieodgadnioną moc zawartą w starannym układzie, płynnym ruchu, centralnej kompozycji. Paradoksalnie budują barierę między artystą i widzem. Maskując wnętrza artysty, gesty stają się wyrafinowanym układem formalnym. Komunikat zwyczajowo wiązany z gestem, zastępuje rytmiczne działanie, w które włączone jest ciało performerów.

Kolejna odsłona Kolekcji Zachęty, tym razem w zabytkowych murach Zamku w Janowcu, stanowi wyraz poszukiwania innych kontekstów dla sztuki nowoczesnej. Twórczość artystów, która często wyrastała w obszarze poszukiwań autonomicznych wartości artystycznych, osadzona w nowym kontekście, pozwala rozpoznać także inne aspekty - przekraczające niema statykę obiektów. Pozwala zobaczyć w formule sztuki współczesnej podstawową dla historii sztuki kategorię mimesis – naśladowania natury, wyrażoną poprzez uwikłanie materii w żywioł energii, rytmu, przemiany, a także zniszczenia. Prezentowaną wystawą pragniemy pokazać, że sztuka nie funkcjonuje w izolacji, różnorodność swoich znaczeń zyskuje w zgodzie z rytmem miejsca i doświadczeniem widza. Bryła Janowieckiego Zamku ukształtowana rytmem historii i przyrody jest dla niej doskonałym tłem.

Marcin Lachowski - kurator wystawy

Noty

MIROSŁAW BAŁKA (ur. 1958, Warszawa, mieszka w Radości k. Warszawy) Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1980-1985 (dyplom). Pracuje w ASP w Poznaniu. Rzeźbiarz, artysta konceptualny, twórca aranżacji przestrzennych.

JERZY BERES (ur. 1930, Nowy Sącz, mieszka w Krakowie) Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom w pracowni prof. Xawerego Dunikowskiego w 1956. Od 1956 członek awangardowej Grupy Krakowskiej. Rzeźbiarz, autor happeningów i „manifestacji” (performances).

TERESA MURAK (ur. 1949, Kielce, mieszka w Warszawie) Studiowała w ASP w Warszawie, 1970-1976. Realizuje akcje (także w przestrzeni miejskiej), instalacje i obiekty, rzeźbiarka.

DIET SAYLER (ur. 1939, Timisoara w Rumunii, mieszka w Norymberdze, Niemcy) W l. 1956-1961 odbył studia z zakresu budownictwa w Wyższej Szkole Technicznej w Timisoarze i malarstwa pod kier. Juliusa Podlipny. Zajmuje się malarstwem (abstrakcja geometryczna), rysunkiem, rzeźbą, tworzy kolaże kinetyczne.

MIKOŁAJ SMO CZYŃSKI (ur. 1955 Łódź, mieszka w Lublinie) Studia w PWSSP w Łodzi 1974-1975, w Instytucie Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 1975-1979 i Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1984-1985 (staż naukowy). Od 1979 wykłada w UMCS w Lublinie. Uprawia malarstwo, fotografię, obiekt, instalację artystyczną, environment poszukując w nich nowych środków dla artystycznego przekazu i nowatorskich rozwiązań formalnych.

URSZULA ŚLUSARCZYK (ur. 1968, Lublin, mieszka w Puławach) Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Nałęczowie. Studia w Instytucie Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie. Dyplom w pracowni profesora Mariana Stelmasiaka w 1994. Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę, fotografię.

JAN ŚWIDZIŃSKI (ur. 1923 Warszawa, mieszka w Warszawie) W l. 1944-1952 studiował malarstwo, grafikę, architekturę, taniec. W 1952 uzyskał dyplom na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Autor teorii sztuki kontekstualnej, uprawia performances.

Performances w Janowcu

W Kuchni Złotników, czyli alchemia sztuki.*

Performance zakłada łączność z życiem i osobą artysty i z tego związku wynikają jego formy i strategie artystyczne, a także cała sfera sensu. Jest to sztuka bezpośredniej obecności, prezentacji (autoprezentacji) człowieka - pisał Łukasz Guzek w tekście pt. „Performance, czyli związek początku z końcem”. Idąc dalej można stwierdzić, że performance jako sztuka żywa, ulegająca ciągłym przeobrażeniom, jest środkiem wyrazu artystycznego najbardziej adekwatnym do opisywania rzeczywistości. Efemeryczność, interaktywność i „ludzki wymiar” performance zawsze dehermetyzuje sztukę i zbliża ją do życia, niezależnie od obowiązujących trendów. Nurty akcjonistyczne powstały w opozycji do skostniałego modernizmu ponad 30 lat temu, ale nadal nie poddają się stosowanym przez historię sztuki podziałom i typologiom artystycznym. Performance wsłuchuje się uważnie w rytm życia i z niego czerpie swoją witalność, świeżość i bezkompromisowość. Łączność performance z życiem zapewnia sztuce ożywczą moc również w świecie ponowoczesnym, w postmodernizmie.

W spotkaniu na Zamku w Janowcu uczestniczy sześcioro artystów, którzy swoje performances zaprezentują w otwartych przestrzeniach, wśród ruin zamku. Wielowiekowe, nawarstwianie się znaczeń i sensów, budowanie i destrukcja, czasy świetności i upadek, stanowią bogate tło, które być może stanie się obszarem poszukiwań dla zaproszonych artystów. Odniesienia do faktów z historii, ich reinterpretacja i nadbudowywanie stanowią oś działań Janusza Bałdygi. Z kolei Łukasz Głowacki nawiązuje do rytmu natury, do praw biologicznych, transformacji materii i przepływu sił witalnych. Twórca idei rzeźby i antyrzeźby teoretycznej Wojciech Kowalczyk, zahipnotyzuje publiczność swoimi sztuczkami, równocześnie dekonstruując schematy powstawania i opisywania sztuki. Jarosław Koziara poszukuje inspiracji w codzienności, zachowania i zjawiska wątpliwe moralnie i intelektualnie odbija w krzywym zwierciadle i przerysowuje. Paweł Kwaśniewski natomiast tworzy narracje na bazie literatury, historii, języka, religii, ekonomii, odnosi je do własnego ciała, badając możliwości odczuwania, tak samo fizycznego jak i duchowego cierpienia. Do złożoności natury człowieka odwołuje się również Ewa Świdzińska, w szczególności jednak do procesów odkrywania, przeobrażania się, ale też przemijania i nieuchronności. Ważnym kontekstem dla performances prezentowanych w Janowcu, jest pora dnia, pomiędzy dniem a nocą, podkreślająca różne aspekty łączności i przejścia.

Zbigniew Sobczuk – kurator spotkania performance

* 1. Tytułowa Kuchnia Złotników jest komnatą zamkową usytuowaną na parterze od strony dziedzińca. Pomieszczenie to nigdy nie spełniało funkcji reprezentacyjnych, mimo to w trakcie wielu zmian architektonicznych i przebudowy Zamku jego wejście zostało otoczone ozdobnym obramieniem, dodatkowo charakterystycznym tylko dla portali wewnętrznych. Nastąpiło w ten sposób zaburzenie zasad i porządku, natomiast w sensie metaforycznym pewne przenicowanie świata, odwrócenie ról, zaburzenie charakteru przejścia.
2. Badania próbek ziemi z Kuchni Złotników wykonane w 1990 roku w Zakładzie Chemii Analitycznej UMCS w Lublinie nie potwierdziły przypuszczeń wiążących nazwę pomieszczenia z ewentualną pracownią alchemiczną. Zwiększona zawartość ołowiu i cynku w pobranych próbkach ziemi świadczyła jedynie o gospodarczej funkcji miejsca. Mimo, że współcześnie jest już możliwa transmutacja metali nieszlachetnych w złoto za pomocą reakcji jądrowych, nadal historia i symbolika alchemii inspiruje i ożywia wyobraźnię.

PERFORMANCES >>

Janusz BAŁDYGA

Urodzony w 1954 r. w Lublinie. Studiował w ASP w Warszawie na Wydziale Malarstwa. Uzyskał dyplom w 1979 r. Zajmuje się performance, rysunkiem, jest autorem instalacji i realizacji przestrzennych. Członek i współzałożyciel grupy plastycznej „Pracownia” (1976-81), współprowadzący pracownię „Dziekanka” (1977-79). Jest członkiem Akademii Ruchu. W dorobku artystycznym posiada wiele realizacji: performance, działań ulicznych, instalacji obiektów przestrzennych. Brał udział w wystawach, sympozjach i manifestacjach artystycznych w kraju i za granicą.

„Bitwa pod Pl...”, Kont Performance Spot, Galeria KONT, Lublin, 2006, fot. Wojtek Pacewicz

Ewa ŚWIDZIŃSKA

Urodziła się w 1958 roku w Milanówku. Jest absolwentką Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie. Ukończyła Instytut Wychowania Artystycznego w Częstochowie. Realizuje działania typu performance, kręci filmy video, fotografuje. Prowadzi interdyscyplinarne warsztaty twórcze.

Brała m.in. udział w następujących projektach i festiwalach sztuki:

- 2000 II Międzynarodowy Festiwal Performance, Navinki, Mińsk Białoruś
- 2001 Kobieta o Kobiecie, Galeria Bielska BWA / Galeria Kronika Bytom
Pomiędzy rzeczywistością a nierzeczywistością, Galeria Manhattan, Łódź
- 2002 Supermarket Sztuki III - „Konsylium Performance”, Galeria DAP Łufcik, Warszawa
- 2003 XI Międzynarodowy Festiwal Sztuka Ulicy, Rynek Nowego Miasta, Warszawa
- 2004 Sztuka ponad granicami, My i Oni, Pałac Sztuki / Galeria Albert, Kraków

Jej fotografie lub dokumentację działań były publikowane m.in. w Magazynie Sztuki, Art. & Business, Dekadzie Literackiej, Exit, Newsweeku oraz w książce Sztuka Kobiet, red. J. Ciesielska, A. Wmalcerz, Bielsko-Biała 2000

ostatnie wystąpienia:
2005 Performance, Galeria Grodzka, Lublin
„Spółdzielnia”, Nałęczów
INTERAKCJE Międzynarodowy Festiwal Sztuki Akcji, Piotrków Trybunalski

„Trzy sukienki”, performance, Besancon 2004

Paweł KWAŚNIEWSKI

Ur. 14.07.1963 w Warszawie, e-mail: pawel.kwasniewskito@tamto.pl, Artysta, producent telewizyjny, dziennikarz.

Paweł Kwaśniewski: "Nie jestem człowiekiem renesansu, jestem człowiekiem z konieczności"

1982-1988 – study at the Academy Of Catholic Theology in Warsaw/ Philosophy Faculty

Since 1984 – progressive artist. Up to now he has prepared more than 300 exhibitions, performances, experimental videos shown in galleries, modern art museums, contemporary art centers in over 50 countries around Europe, Asia, America, Australia, South America.

Since 1988 – visiting professor to art academies in Poland, Finland, Iceland and Holland.

1993 - 1997 full-time journalist working for The Investigative Reporting Section of Gazeta Wyborcza, the most influential daily in Poland.

1995-1997 – The host of night-radio-program "Z ostatniej chwili" (Radio Dla Ciebie)

Also the columnist in such magazines as: Cosmopolitan, SHE, Dziecko, CKM

1997 – TOtamTO Art&Media, an independent TV and radio production company was established. TOtamTO is 100 % owned by Paweł Kwaśniewski.

TOtamTO produces TV and radio programmes for Polsat TV, Nasza TV, TV4, WOT, TVN 7 and Polish Radio III, also produces documentary films for foreign TV companies (USA, Israel).

Since 1999 – Paweł Kwaśniewski has been a columnist in The CKM monthly magazine,

Jarosław KOZIARA

Performer i artysta plastyk z Lublina. Zajmuje się najróżniejszymi dziedzinami sztuki. Autor kilkudziesięciu scenografii teatralnych (min. Teatr Wielki, Teatr Lalki i Aktora), plenerowych i telewizyjnych (Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy). Od kilkunastu lat współpracuje z zespołem Voo Voo tworząc jego sceniczny i graficzny wizerunek. Znany jest również z niekonwencjonalnych projektów artystycznych - olbrzymich, płonących instalacji, twórca największych w Europie landartów. Chciał zostać pszczelarzem, uczęszczał nawet do Technikum Pszczelarskiego w Pszczelej Woli, ale skończył w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom zrobił z plakatu. Czasami jest wierny swojej specjalności.

Poza tym zwiedza świat i publikuje reportaże ze swoich podróży.

„Rana”, Kontperformance 5, Galeria KONT, Lublin 1999

Since 1999 – The Zone OF Silence – a small company was established for advising to big companies from The Warsaw Stock Exchange in mass media biz.

Since 2000 – He has been also a host of a night radio program in Polskie Radio III

Since 2001 – Co-laborating with Prokom Internet S.A and Net Technology S.A.,

TOtamTO Art&Media has been working on a project of MobileTV – a special mobile system of TV transmission via IP Protocol for WOT (state owned local TV)

2002 – Farbiarnia TOtamTO Art Center is established in Bielsko Biała

2002 – Became the president of Efarm.pl S.A. and the chairman of Supervisory Board in Media X Ltd.

2003 – Offmusic TOtamTO were established to publish independent and unique music.

2003 – TOtamTO Paper was established (books and monthly magazine "Dwukropek"),

2004 – Media 3T Ltd – a PR company was established as a fusion of Efarm.pl and Media X Ltd.

Paweł Kwaśniewski is the leading bonds-holder and the chairman of supervisory board

2004 – Owner of The Cafe FUTRO was funded. A new pub and art space in Warsaw

2005 – All the biz-activity is concentrated in a new company TOtamTO Media & TV.

Kwaśniewski is still the main share-holder but he leaves for himself the position of the member of the board.

2006 – TOtamTO creates its new project – own TV channel – TV Nieruchomości (TV Real Estate)

„Jose Rodriguez Montoya - pieśń bezwietrzna”, Kontperformance 6, Galeria KONT, Lublin 2002

Łukasz GŁOWACKI

Urodzony 7.10.1964 r. w Lublinie. Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWSSP Gdańsk. Dyplom z malarstwa w 1990 r. Zrealizował 22 wystawy indywidualne, brał udział w około 25 wystawach zbiorowych.

Ważniejsze wystawy i wystąpienia indywidualne:

- 1995 - „Pomnik” (obiekt) „Park Sztuki”, OPT Galeria Podlaska, Biała Podlaska;
- 2001 - „Cień”, instalacja Teatr Stary w Lublinie;
- 2002 - „Cień”, film video;
- 2004 - „r”, instalacja - performance, Galeria Grodzka BWA, Lublin;
- „Obraz”, instalacja multimedialna, Galeria Podlaska, Biała Podlaska;
- „Ustawienie”, instalacja, „Park Sztuki”, OPT Galeria Podlaska, Biała Podlaska;
- 2005 - „Introwersja”, obiekt, Galeria KONT, Lublin;
- 2007 - „Transpozycja”, instalacja Galeria LABIRYNT, BWA, Lublin;

Wojciech KOWALCZYK

Urodził się w 1957 roku w Bydgoszczy. Ukończył studia pedagogiczne. Jest artystą interdyscyplinarnym, autorem takich gatunków sztuki jak: GHNO art (sztuka właściwościowa), ALO art (rzeźba teoretyczna-antyrzeźba teoretyczna), KATEEM art (ogłaszanie kolorów teoretycznych), MEZIT art (sztuka pośredników), Hiperimpresjonizm parametralny, Arx art. Zajmuje się szczególnie performance art, Arx art, video art oraz tworzy instalacje artystyczne. Wprowadził terminy: instalacja prosta (bez dochodzenia do fabuły) i instalacja złożona (z dochodzeniem do fabuły). Swoją twórczość prezentuje podczas przedsięwzięć indywidualnych, jak i na ogólnopolskich oraz międzynarodowych przeglądach i wystawach sztuki nowej. Poszukuje jakościowo nowych rozwiązań w sztuce. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków, Bydgoskiego Stowarzyszenia Artystycznego, Stowarzyszenia Artystycznego „Kino” w Warszawie, Stowarzyszenia Artystów Sztuk Innych w Warszawie.

„Kuchnia Polska Performerska W. Kowalczyka”, Klub Performance, Galeria Krytyków Pokaz, Warszawa, 2005, fot. M. Tym

Performance:

- 1997 - „Fundament”, OPT, Galeria Podlaska, Biała Podlaska;
- 1998 - „Autoagresja”, OPT Galeria Podlaska, Biała Podlaska;
- 1999 - „Prześnienie” OPT, Galeria Podlaska, Biała Podlaska;
- 2000 - „Fundament II”, Mińsk, Białoruś;
- „Złożenie do autoportretu”, Festiwal Art Kontakt, Lublin;
- 2003 - „Pneuma”, Galeria Grodzka BWA, Lublin;
- „Pneuma II”, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa;
- 2004 - „Intuicje”, Kontperformance 8, Galeria KONT, Lublin;
- 2005 - „Performance spółdzielczy”, Spółdzielnia, Starówka, Nałęczów;
- 2006 - „Siewca”, TARDIS International, Ipswich, Wielka Brytania;
- „Autokinezis”, BWA, Lublin;

„Intuicje”, Kontperformance 8, Galeria KONT, Lublin 2004

MIMIKA

Grupa pantomimiczno-kabaretowa

fot. Monika Pertkiewicz

„Kino życia...”

Zamknięta w ramach filmowego kadru parodia o sztuce życia we dwoje. Od pierwszej miłości, przez „uroki” życia małżeńskiego po rodzinną fotografię.

Występują: Łukasz Pertkiewicz, Grzegorz Mucha; Muzyka: Piotr Tesarowicz; Reżyseria: Sławomir Furtak

Grupa pantomimiczna MIMIKA rozpoczęła swoją działalność we wrześniu 1998 roku w Młodzieżowym Domu Kultury w Lublinie. Sławomir Furtak, od lat zafascynowany pantomimą klasyczna i teatrem komediowym, zaproponował zgłębianie tajników tych sztuk młodym ludziom zainteresowanym aktorstwem.

Jednymi z pierwszych, którzy przyszli na zajęcia, byli Łukasz Pertkiewicz i Grzegorz Mucha. Zaproponowana przez Sławka forma wypowiedzi artystycznej spodobała im się najbardziej i jako jedyni spośród dużego grona młodych ludzi, którzy próbowali swych sił w teatrze ruchu, pozostali jej wierni. Z czasem dołączył Piotr Tesarowicz, który zajął się stroną muzyczną przedstawień, szczególnie ważną, bowiem muzyka jest jedynym dźwiękiem towarzyszącym pantomimicznemu przedstawieniu.

Grupa MIMIKA już na początku swojego istnienia, jako teatr amatorski, odniosła kilka znaczących sukcesów, otrzymała wyróżnienia i nagrody na festiwalach regionalnych i ogólnopolskich. Między innymi: Brązową Misę Borowiny na XXII BIESIADZIE TEATRALNEJ w 2001 roku w Horyńcu Zdroju, II Nagrodę na XXV Wojewódzkich Prezentacjach Teatrów Młodzieżowych w 2002 roku w Lublinie, I Nagrodę na Przeglądzie Teatrów Młodzieżowych i Kabaretów SCENA MŁODYCH oraz I Nagrodę - Puchar Lubelskiego Kuratora Oświaty i Nagrodę Młodzieżowego Jury na Wojewódzkich Prezentacjach Teatrów Młodzieżowych w 2003 roku w Lublinie. Na jednym z festiwali teatralnych Jury stwierdziło, że występy MIMIKI są zabawne i śmieszą jak przedstawienia kabaretowe. Postanowiliśmy spróbować swych sił i zmierzyć się z kabaretem. Reakcje publiczności i recenzje po występie 29 marca 2004 roku w ACK „Chatka Żaka” utwierdziły nas, że była to właściwa decyzja. Kilka miesięcy później MIMIKA zwyciężyła na organizowanych w Kawiarni Artystycznej Hades „Potyczkach Kabaretowych”. W prasie ukazał się nagłówek „Mimika górą nad słowem”.

Pierwszą przygodą festiwalową po zmianach były Regionalne Eliminacje na Festiwal Artystyczny Młodzieży Akademickiej FAMA 2004, na których Grupa wystartowała w dwóch kategoriach: teatralnej i kabaretowej. MIMIKA wygrała w obu kategoriach i została zaproszona na Festiwal w Świnoujściu. Dużym wyróżnieniem było wzięcie udziału w Musicalu „Świat za Trzy Grosze” na Famie.

Dobra passa skłoniła nas do spróbowania swoich sił na jednym z najważniejszych przeglądów kabaretowych w kraju - X Mazurskim Lecie Kabaretowym MULATKA 2004 w Ełku. Zaprezentowaliśmy się tam dwukrotnie: w konkursie debiutów, który wygraliśmy oraz w konkursie głównym o Grand Prix, gdzie otrzymaliśmy wyróżnienie. Kolejnym festiwalem, na którym MIMIKA została doceniona były TRYBUNAŁY KABARETOWE 2004 roku w Piotrkowie Trybunalskim, na których otrzymała II Nagrodę. Na VII Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów i Kabaretów WYJŚCIE Z CIENIA w 2004 roku w Gdańsku, MIMIKA, jako jedyna w historii festiwalu, została nagrodzona w dwóch kategoriach: w kategorii Teatr - Nagrodą Publiczności, oraz w kategorii Kabaret - II Nagrodą. Rok 2005 przyniósł Grupie kolejne sukcesy, na I Ogólnopolskim Przeglądzie Kabaretowym WYŻYNY DRWINY w Lublinie otrzymała II Nagrodę, natomiast w Siedlcach na V SIEDLECKIEJ NOCY KABARETOWEJ zdobyła I Nagrodę. W kolejnych latach 2006-2007 na festiwalu teatralnym otrzymała Wyróżnienie V S.O.F.T. w Olsztynie, natomiast na festiwalach kabaretowych zdobyła GRUCHE - Nagrodę Publiczności, III Nagrodę ZAK - Zimowej Akcji Kabaretowej Skierniewice oraz zakwalifikowała się do półfinałów przeglądu PAKA w Krakowie.

MIMIKA prezentuje obecnie trzy programy: „Kino życia...”, „Jedziemy na Igrzyska” oraz najnowszy „Panto - miny”.

fot. W. Santarek

Gawędy o dawnym złotnictwie

Tajemne „życie” starych sreber: skąd pochodzą, jak je wykonywano? Jak przywrócić im blask? Dwaj wybitni znawcy złotnictwa: Michał Gradowski i Jacek Rochacki poprowadzą nas w tajemniczy świat tej fascynującej sztuki.

Michał Gradowski, historyk sztuki, współtwórca i wieloletni kustosz Muzeum Sztuki Złotniczej, autor wielu cennych publikacji i opracowań naukowych dotyczących dawnego złotnictwa, który jak nikt inny, potrafi w sposób niezwykle barwny i dowcipny gawędzić o sztuce złotniczej. W ubiegłym roku, podczas naszej pierwszej Nocy Muzeów, przekazywał wiedzę nie tylko o starym warsztacie złotnika, ale snuł też fascynującą opowieść o polskiej kulturze i historii, o biżuterii patriotycznej i wielu innych wyrobach złotniczych.

Jacek Rochacki, artysta plastyk i złotnik, mający również swój udział w tworzeniu Muzeum Sztuki Złotniczej, autor tekstów i programów edukacyjnych z zakresu teorii i praktyki sztuki złotniczej, na oczach widzów wykonał rok temu dawnymi technikami pągwicę (guz do żupana), demonstrując i objaśniając wszystkie etapy powstawania, od odlewania srebra poczynając, a kończąc na zdobieniu powierzchni gotowego już przedmiotu.

Pokazy te prowadzone były w oparciu o nowy nabytek kazimierskiego Muzeum Sztuki Złotniczej, jakim jest unikatowy zespół ok. 300 narzędzi, maszyn i urządzeń, stanowiących wyposażenie założonego w Krakowie w 1858 roku i działającego nieprzerwanie jeszcze do niedawna, warsztatu złotniczego.

W tym roku, by odpowiedzieć na liczne pytania naszych Gości odwiedzających Muzeum Sztuki Złotniczej, bardzo często dotyczące problemu: jak czyścić zabytkowe przedmioty srebrne, aby ich nie zniszczyć, chcemy zaprezentować proste, ale w pełni zgodne z zasadami konserwacji metody czyszczenia srebra. Chcemy pokazać jak przywrócić je do życia w pełni blasku tego szlachetnego metalu, nie pozbawiając ich wszakże walorów artystycznych i zabytkowych.

Michał Gradowski będzie opowiadał o życiu zabytkowych sreber, o tym skąd pochodzą i jak były wykonane, a Jacek Rochacki pokaże, jak przywrócić im blask. Nasze pokazy skierowane są do wszystkich tych, którzy zainteresowani są czyszczeniem posiadanych w domu zabytkowych przedmiotów srebrnych. Ale chcielibyśmy również skierować to zaproszenie do księży proboszczów, borykających się niekiedy z problemami nieinwazyjnego czyszczenia argentyrow kościelnych. Może uda się wspólnie rozwiązać jakiś problem związany z proponowanym tematem.

Zachęcamy do przyniesienia ze sobą własnych przedmiotów srebrnych, wymagających być może konsultacji ze znawcami zagadnienia. Będzie okazja do samodzielnego ich oczyszczenia pod okiem fachowców.

Aniela Ryndziewicz

fot. Tomasz Koryszko

SAMBA SIM

SAMBASIM to grupa muzyczna powstała w Lublinie w 2003 roku. Początkowo był to projekt na bazie sound systemu, czyli łączenia pracy DJ-a i muzyków. Obecnie, formuła zespołu oparta jest na graniu i śpiewaniu muzyki na żywo. W składzie znajduje się 7 muzyków i wokalistka. Formacja prowadzona jest przez dyrygenta, który posługując się systemem znaków, aranżuje formę muzyczną podczas pokazu. Instrumentarium zespołu stanowią: surdo1 i surdo3 (duże bębny basowe) caixa (werbel) pandeiro (tamburym) timbal (conga) chocalho lub ganza (grzechotki) agogo (dzwonki) tamborim (malutkie bębenki o bardzo wysokim brzmieniu) repinique (bęben centralny dyrygujący) apito (gwizdek). Motywem głównym jest Brazylia, przeważa więc samba de enredo (uliczna samba z Rio de Janeiro) i pagode (piosenki oparte na rytmice samby), z nastawieniem na znane polskiej publiczności utwory jak np. „Magalenha”, „Mas que Nada” czy „Hymn Brazylijski”. Sambasim to mała „perkusyjna orkiestra”, bez instrumentów melodycznych, ale z dużą dawką śpiewu.

Skład:

Marcin Kisiel – dyrygent, repinique, tambourim, surdo, timba, gwizdek.

Sylwia Lasok – śpiew, tambourim, cuica

Łukasz Szulc – caixa, pandeiro

Rafał Maj – surdo, triangle

Janek Taraszkiewicz – agogo

Michał Wojda – surdo, timba

Irek Martyniuk – chocalho

fot. Marcin Sudziński

CABAT I RESZTA

„Cabat i reszta” to grupa artystyczno – instrumentalna, która powstała we wrześniu 2005 r. Założycielem grupy jest nauczyciel Artur Grabarski. Jej skład stale jest uzupełniany młodzieżą Zespołu Szkół im. J.S. Lubomirskiego w Janowcu. W 2005 r. i 2006 r. „Cabat i reszta” był organizatorem „Dnia Sybiraka” w Puławskim Ośrodku Kultury Domu Chemika, brał również udział w wielu imprezach i licznych konkursach muzyczno wokalnych. W listopadzie 2005 r. grając i śpiewając trzy utwory Jacka Kaczmarskiego „Zbroja”, „Kmicic” i „Mury” grupa została laureatem II Przeglądu, Poezji i Prozy Niepodległościowej, który miał miejsce w Domu Chemika. Patronem tego przeglądu był Prezydent Miasta Puławy Janusz Grobel. „Cabat i reszta” w swoim repertuarze nie tylko utwory Jacka Kaczmarskiego. Grają oni kolędy, poezję śpiewaną, a także szanty, którymi obecnie są zachwyceni.

JANOWIECKI BAND

Zespół powstał w listopadzie 2005 roku w Janowcu. Działa przy Gminnym Ośrodku Kultury, ma na swoim koncie występy w Janowcu- podczas wieczoru wigilijnego dla seniorów, w Puławach na XI Festiwalu Kolęd i Pastorałek, w Lublinie podczas Festiwalu Kultury Studenckiej „Kozienalia” gdzie wykonał utwór z zespołem Stodoła, jak również występ na Festynie Rodzinnym w Janowcu. Zespół ten wykonuje m.in. własne interpretacje utworów, wykonawców takich jak: Kraftwerk, Krzysztof Komeda, Orkiestra p.w. Św. Mikołaja, Lombard, Lao Che Ace of base i inne. Obecnie w skład zespołu wchodzi: Joanna Włodarczyk-śpiew, Iga Chuchała- śpiew, Katarzyna Kochańska-śpiew, Aleksandra Stankowska-śpiew, Alicja Zdun-śpiew, Marcin Sudziński- gitara akustyczna, Łukasz Olszak-akordeon.

TEATR im. H.Ch. ANDERSENA

Warsztaty dla dzieci

Chcemy budzić wrażliwość najmłodszych, rozbudzać wyobraźnię i pragnienie poznania. Zapraszamy do siebie dzieci i tych dorosłych, którzy zachowali umiejętność jasnego spojrzenia na życie - spojrzenia poety i dziecka.

fot. Magdalena Popłońska

Noc Muzeów 2007 organizowana jest przez:
Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym
oddział Muzeum Zamek w Janowcu
oddział Muzeum Sztuki Złotniczej w Kazimierzu Dolnym
Lubelskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych
Galeria KONT (ACK UMCS) w Lublinie
Gminny Ośrodek Kultury w Janowcu

Dyrektor organizacyjny Nocy Muzeów: **Honorata Mielniczenko**
Koordynacja Nocy Muzeów: **Agnieszka Gawron, Hubert Mącik, Sławomir Księżniak, Magdalena Popłońska**
Kurator wystawy Kolekcji Lubelskiej Zachęty: **Marcin Lachowski**
Koordynacja wystawy Kolekcji Lubelskiej Zachęty: **Agata Iwaniak, Piotr Majewski, Waldemar Tatarczuk**
Kurator spotkania performance: **Zbigniew Sobczuk**
Koordynacja spotkania performance w ramach Nocy Muzeów: **Karol Grzywaczewski, Agata Iwaniak**
Pomoc organizacyjna przy spotkaniu performance:
Krzysztof Fus, Anna Gajór, Daria Kurowska, Krzysztof Ostrowski, Bartłomiej Pawlak
Oprawa graficzna Nocy Muzeów: **Sławomir Księżniak**

Informator wydany przez Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym oddział Muzeum Zamek w Janowcu
Redakcja informatora: Hubert Mącik, Sławomir Księżniak, Zbigniew Sobczuk
Nakład: 500 egzemplarzy, wydano w maju 2007 roku

www.muzeumnadwislanskie.pl
www.janowiec.pl
www.kont.art.pl
www.zacheta.lublin.pl

PERFORMANCES

WYSTAWA Z KOLEKCJI LUBELSKIEJ ZACHETY

KABARET PANTOMIMICZNY MIMIKA

WARSZTATY DLA DZIECI - TEATR im. H. CH. ANDERSENA

GRUPA PERKUSYJNA SAMBA SIM

GAWEDA O DAWNYM ZŁOTNICTWIE

JANOWIECKI BAND & CABAT I INNI

